

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 1T/155/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2218012081
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Kostolanská
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2023:2218012081.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda samosudkyňou Mgr. Luciou Kostolanskou v trestnej veci obžalovaného E. M., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 04.10.2023 takto

rozhodol:

obžalovaný: E. M. narodený XX.XX.XXXX O. X. M., trvale bytom Z., B. XXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Želiezovce,

je vinný, že:

od presne nezisteného dňa v mesiaci júl v roku 2015 do dňa 1. marca 2017 v chatovej oblasti, na W. ulici v X. M., v chate so súpisným číslom XX týral svoju družku - poškodenú M. W. tak, že na ňu neustále kričal, bez príčiny ju opakovane fyzicky napádal, pričom ju udieral dlaňami a päšťou, kopal do nej, škrtil ju, hádzal ju o stenu, prúdom vody zo záhradnej hadice jej oblieval tvár tak, aby sa nevedela nadýchnuť, čím u nej simuloval dusenie topením sa, opakovane jej ku krku prikladal kuchynský nôž, neustále jej nadával a vyhrážal sa jej dorezaním tváre, zabitím a odstránením jej rodiny, čím jej spôsoboval fyzické a psychické utrpenie, teda

blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu,

čím spáchal

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Za to a za

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. 1T/24/2018 zo dňa 23.02.2018

mu súd ukladá

Podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd ruší výrok o treste uložený trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T/24/2018 zo dňa 23.02.2018, právoplatný dňa 03.05.2018, ako aj všetky

ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 14.12.2018 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku na Okresný súd Dunajská Streda obžalobu č. k. 2 Pv 143/16 zo dňa 11.12.2018 na (v tom čase) obvineného E. M.Í. pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Súd v predmetnej veci rozhodol rozsudkom zo dňa 11.03.2020, ktorým obžalovaného uznal vinným za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe, ako bol uvedený v podanej obžalobe, za čo mu uložil podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona pri použití § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov, pri súčasnom zrušení Trestného rozkazu Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T/24/2018 zo dňa 23.02.2018 vo výroku o treste. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Voči predmetnému rozsudku podal obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu riadne a včas odvolanie. Na základe predmetného odvolania Krajský súd v Trnave rozsudok okresného súdu podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Trestného poriadku zrušil v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Okresný súd dňa 08.07.2020 opätovne vo veci rozhodol rozsudkom tak, že obžalovaný sa podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodzuje spod obžaloby Okresnej prokuratúry v Dunajskej Strede číslo 2Pv 143/16, keďže nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Proti tomuto rozsudku podal prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda riadne a včas odvolanie. Krajský súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku opätovne zrušil v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Vo svojom odôvodnení uviedol, že je potrebné dať za pravdu odvolacej námietke prokurátora, odôvodnenie oslobodzujúceho rozsudku je nedostatočné, nakoľko nespĺňa náležitosti ustanovené v § 168 ods. 1 Trestného poriadku. Na rozdiel od argumentácie prvostupňového súdu, uvedenej v odôvodnení oslobodzujúceho rozsudku, sa odvolací súd stotožnil s argumentáciou obžaloby, uvedenou v odôvodnení odvolania, že vykonané dôkazy - výpovede svedkov Z. G., R. W., F. W., Q. H. a Ľ. N., znalecké posúdenie znalkyňou PhDr. Katarínou Haidovou, ako i listinné dôkazy (lekárske nálezy, správy a fotografie), vytvárajú súvislú, ničím neprerušenu reťaz dôkazov svedčiacich o vine obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku. Odvolaciemu súdu nie je zrejmé, prečo okresný súd nevykonal dokazovanie aj oboznámením výpovede poškodenej zo dňa 01.03.2016. V prípade, ak prvostupňový súd uzná vinu obžalovaného zo žalovaného skutku, bude jeho úlohou, aby v odôvodnení rozsudku v dostatočnom rozsahu uviedol, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona vo vzťahu k ním ukladanému trestu (okrem iného aj to, či bol žalovaný skutok spáchaný v súbehu s inými skutkami, za ktoré bol skôr právoplatne odsúdený a ktorými).

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.05.2023 po poučení podľa § 277a Trestného poriadku, po porade so svojim obhajcom uviedol, že súhlasí so zmenou samosudkyne.

Súd vykonal dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku na čl. 114-127, výsluchom obžalovaného na hlavnom pojednávaní dňa 08.07.2020, výsluchom poškodenej M. W. na hlavnom pojednávaní dňa 25.09.2019, dňa 10.05.2023, prečítaním výpovede poškodenej podľa § 263 ods. 4 Trestného poriadku na čl. 128-130 po jej odmietnutí vypovedať na hlavnom pojednávaní dňa 08.07.2020, prečítaním výpovede poškodenej zo dňa 01.03.2016 na

čl. 26-30, výsluchom znalkyne PhDr. Kataríny Haidovej na hlavnom pojednávaní dňa 25.09.2019, výsluchom svedkyne Z. G. na hlavnom pojednávaní dňa 23.10.2019, podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku prečítaním výpovede svedkyne Z. G. na čl. 163-167, výsluchom svedka R. W. na hlavnom pojednávaní dňa 23.10.2019, podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku prečítaním výpovede svedka R. W. na čl. 145-150, výsluchom svedkyne X. M. na hlavnom pojednávaní dňa 13.11.2019, podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku prečítaním výpovede svedkyne X. M. na čl. 168-169, podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku prečítaním výpovede svedka L. N. na čl. 137-144, svedkyne F. W. na čl. 191-194, svedkyne W. M. na čl. 151-152, podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku prečítaním znaleckého posudku na čl. 12-24, podľa § 269 Trestného poriadku prečítaním lekárskeho nálezu, správ, potvrdenia na čl. 61-68, oznámenia o úmrtí - Q. H. na čl. 176, oboznámením s fotodokumentáciou na čl. 96-99.

Obžalovaný vo svojich výpovediach uvádzal, že vyjadrenia poškodenej nie sú pravdivé, skutok si vymyslela, pretože na neho žiarlila, od údajného spáchania skutku s poškodenou žije, miluje ju.

Poškodená M. W. vo svojej výpovedi dňa 01.03.2016 obžalovaného jednoznačne usvedčovala, keď uvádzala, že kde, kedy a za akých okolností ju obžalovaný týral a to tak, že neustále kričal, fyzicky ju napádal, udieral dlaňami a pästou, kopal do nej, škrtil ju, hádzal o stenu, prúdom vody zo záhradnej hadice jej oblieval tvár tak, aby sa nevedela nadýchnuť, čím u nej simuloval dusenie topením, opakovane prikladal jej ku krku kuchynský nôž, nadával jej, vyhrážal sa jej dorezaním tváre, zabitím, odstránením jej rodiny. Tieto svoje tvrdenia však dodatočne zmenila. Dňa 21.11.2017 vypovedala, že to, za čo je vedené trestné stíhanie, sa nestalo, obžalovaný ju netýral, nebojí sa ho. Na hlavnom pojednávaní dňa 25.09.2019 vypovedala, že zo strany obžalovaného neboli voči nej žiadne útoky, iba raz v živote dostala od neho facku, čo mu vrátila, žiarlila na neho a preto podala trestné oznámenie. Na hlavnom pojednávaní dňa 10.05.2023 vypovedala, že všetko, čo na obžalovaného prvotne vypovedala, bolo zo žiarlivosti, vymyslené, v živote jej neublížil, chce s ním naďalej žiť, potrebuje ho. Pokiaľ sa týka výpovede jej babky, je chorá, nehovorí pravdu. Z. G. a jej otec vypovedali ako vypovedali, keďže chcú, aby sa s obžalovaným rozišla. Q. H. a L. N. sú opilci, ktorým sa páčila. Zranenia, ktoré sú uvedené v lekárskeho správach (v ktorých nálezu jednoznačne poškodená uvádzala na čl. 61, že „včera poobede okolo 13.00 hod. ju napadol priateľ, pästami ju niekoľkokrát udrel do tváre, fackal a kopol do hlavy“ a na čl. 63 sa taktiež nachádzajú záznamy jej napadnutia zo dňa 23.02.2016, kde v bode 2) sa uvádza, že bola doudieraná priateľom), aj na fotografiách, jej spôsobila bývalá priateľka obžalovaného, nie obžalovaný.

Zo znaleckého posudku a výpovede na hlavnom pojednávaní dňa 25.09.2019 znalkyne PhDr. Haidovej vyplýva, že poškodená má osobnostné predpoklady byť obeťou domáceho násillia a bola zrejme v tejto súvislosti v pozícii obeť a táto pozícia je v príčinnej súvislosti s násillným správaním obžalovaného. Ďalej znalkyňa okrem iného uviedla, že vzhľadom k naivite poškodenej, nezrelosti osobnosti spojenej s potrebou závislého vzťahu, potrebuje niekoho, kto ju bude opatrovať, starať sa o ňu. Jej reakcie nie sú dostatočne premyslené, je u nej potreba úzkeho a závislého vzťahu, čo podľa znalkyne aj poškodená prezentovala na pojednávaní, prevláda u nej objektivizácia obžalovaného, vidieť ho v pozitívnom svetle, pričom všetky argumenty svedčiacie v prospech násillia má poškodená tendenciu racionalizovať. Zároveň znalkyňa uviedla, že prvá výpoveď poškodenej je dostatočne podrobná, rozsiahla a celkovo kompaktnjšia ako tá druhá.

Z výpovede svedkyne Z. G. vyplýva, že vedela, že poškodená mala s obžalovaným konflikty, postupne vychádzalo najavo, že bola týraná aj fyzicky, aj psychicky. Vždy sa to nakoniec uhasilo a poškodená sa k obžalovanému vrátila. Postupne vyšlo najavo, že poškodená mala modriny, priznala babke, že ju obžalovaný udrel, bála sa, že obžalovaný príde k babke, tak dávala stoličky pod dvere, zatvárala okná. Taktiež svedkyňa v rámci výsluchu popísala, ako jedného dňa priviezli poškodenú ku nim domov, pričom vyzerala, akoby ju prešiel autobus. Uviedla, že to boli hlavne podliatiny, modriny pod očami, na krku, stehne, rukách, pričom sama svedkyňa uviedla, že poškodená im vtedy povedala, že tieto zranenia jej spôsobil obžalovaný. Taktiež svedkyňa popísala správanie poškodenej, kedy na jednej strane poškodená hovorila, že už s obžalovaním nič nechce mať, vzápätí ho zase ospravedlňovala, chovala sa ako obeť.

Z výpovede svedka R. W., ktorý potvrdil aj výpoveď svedkyne Z. G., vyplýva, že pred 2-3 rokmi sa dostavil do Dunajskej Stredy s tým, že dcéra - poškodená bola dobitá, vyzerala akoby ju prešiel vlak. Poškodená mu vtedy uviedla, že mala konflikt s obžalovaným.

Z výpovede svedkyne F. W. (babky poškodenej), vyplýva, že poškodená sa jej zdôverila, že obžalovaný ju často bije, že sa bojí obžalovaného, bojí sa, že ju pri bitke zabije. Taktiež uviedla, že sa poškodená u nej od roku 2015 často skrývala, pričom pri návštevách mala na sebe samé modriny. Počas návštev u nej poškodená ostávala aj týždne, povedala jej, že sa bojí, že obžalovaný za ňou príde k nej, podopierala kľučky dverí stoličkami, zatvárala okná. Poškodená bola na tom psychicky zle, mala strach z obžalovaného.

Z výpovede svedka L. N. vyplýva, že dňa 23.02.2016 v záhradnej chatke č. XX na W.H. ulici obžalovaný napadol poškodenú tak, že ju dlaňami a päťami udrel viackrát do hlavy.

Na fotografiách poškodenej - ktoré vyhotovil R. W., sú zranenia poškodenej.

Súd obžalovaného uznal vinným skutkovo aj právne v zmysle podanej obžaloby na základe vyššie uvedených výpovedí svedkov Z. G., R. W.Š., F. W., L. N., znaleckého posúdenie a výpovede znalkyne PhDr. Kataríny Haidovej, ako i listinných dôkazov (lekárske nálezy, správy a fotografie), ktoré vytvárajú súvislú, ničím neprerušenu reťaz dôkazov svedčiacich o vine obžalovaného.

O vine obžalovaného svedčí aj výpoveď poškodenej M. W. zo dňa 01.03.2016, v ktorej poškodená podrobne a detailným spôsobom popísala spôsob týrania obžalovaným, ktorá výpoveď je v zhode s ostatnými vo veci zadováženými dôkazmi. Uvedená výpoveď poškodenej bola vykonaná pred vznesením obvinenia, k čomu súd uvádza, že z rozhodovacej praxe, ako aj judikatúry súdov je zrejmé, že pokiaľ sa jedná o jediný, resp. rozhodujúci dôkaz, je potrebné, aby bol tento vykonaný kontradiktórne, avšak aj takýto dôkaz, vzhľadom na charakter spáchanej trestnej činnosti nie je možné ignorovať. Je celkom zrejmé, a v praxi bežné, že práve obeť týrania zmenia svoje výpovede, buď už v štádiu po podaní trestného oznámenia, alebo následne počas ďalšieho konania. Je preto potrebné skúmať dôvody zmeny takejto výpovede, pričom zo všetkých vo veci vykonaných dôkazov, ako aj znaleckého skúmania a výpovede znalkyne je zrejmé, že zmena výpovede u poškodenej je zapríčinená jej psychickým stavom, jej postavením ako obeť trestného činu, snahou o zľahčovanie týrania zo strany obžalovaného. Práve preto, nakoľko sa zároveň vo veci nejedná o jediný usvedčujúci dôkaz, súd bral do úvahy pri rozhodovaní a vyhodnocovaní dôkazov aj túto výpoveď poškodenej.

K výroku o treste

Vo vzťahu k výroku o treste súd vykonal dokazovanie podľa § 269 Trestného poriadku prečítaním podstatného obsahu nasledujúcich listinných dôkazov: lustrácií z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov obžalovaného zo dňa 03.10.2023, údajov z Agendy dopravno-správnych činností obžalovaného zo dňa 03.10.2023, odpisu Registra trestov obžalovaného zo dňa 03.10.2023 a GP SR zo dňa 03.10.2023 a oboznámením podstatného obsahu spisu Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T/24/2018.

Z odpisu z Registra trestov obžalovaného súd zistil, že obžalovaný v ňom má 12 záznamov. Pred 01.03.2017 (dátum dokonania skutku) bol obžalovaný odsúdený 7 - krát, na podmienené, aj nepodmienené tresty odňatia slobody.

Súd v rámci dokazovania oboznámil aj podstatný obsah spisu Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T/24/2018, z ktorého zistil, že obžalovaný bol trestným rozkazom zo dňa 23.02.2009, právoplatný dňa 03.05.2018, doručený dňa 03.05.2018 odsúdený podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, ktorý skutok spáchal dňa 23.02.2016, na podmienený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov so skúšobnou dobou 2 roky a zaviazaný k náhrade škody pre poškodeného.

Následne bol obžalovaný odsúdený 4 - krát, naposledy bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/82/2021 zo dňa 01.04.2021 pre prečin podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona na nepodmienený trest odňatia slobody na 2 roky a 6 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý trest obžalovaný aktuálne vykonáva a trest prepadnutia veci.

Z výsledku jeho lustrácie v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov zo dňa 03.10.2023 súd zistil, že obžalovaný v nej má evidované 2 priestupky, za jazdu bez bezpečnostných pásov ako spolujazdec a drobnú krádež v sume 41,47 eur.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Trestného zákona, páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 6 Trestného zákona Za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona Ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu; súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona, spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci alebo trest zákazu činnosti, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, kto osobe blízkej alebo osobe, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobí fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bitím, kopaním údermi, spôsobením rán a popálením rôzneho druhu, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch

pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatela hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Pri úvahe nad druhom trestu, jeho výškou a spôsobom výkonu vychádzal súd najmä z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, v zmysle ktorého účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Súčasne má trest iných odradiť od páchania trestných činov a vyjadriť morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Ďalej súd vychádzal zo všetkých relevantných kritérií upravených v § 34 ods. 2, ods. 4, ods. 6 Trestného zákona, z ktorých je povinný vychádzať pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. A § 42 ods. 1 (keďže odsudzoval páchatela za trestný čin ktorý spáchal skôr (dňa 01.03.2017) ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin (dňa 03.05.2018 bol obžalovanému doručený trestný rozkaz Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T/24/2018), ods. 2 Trestného zákona a § 41 ods. 2 Trestného zákona.

Súd tak pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestných činov a ich následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Pri trestnom čine ublíženia na zdraví § 156 ods. 1 Trestného zákona je trestná sadzba trestu odňatia slobody určená od 6 mesiacov do 2 rokov, pri trestnom čine týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, od 3 do 8 rokov. Skúmajúc pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona súd zistil, že u obžalovaného nie je žiadna poľahčujúca okolnosť a je u neho jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, bol už za trestný čin odsúdený. Na základe tohto zistenia a po aplikácii § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, ukladanie trestu za trestný čin z nich najprísnejšie trestný, využitie asperačnej zásady, preto súd z dôvodu prevahy priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona a § 41 ods. 2 Trestného zákona zvýšil dolnú hranicu a hornú hranicu do úvahy prichádzajúceho trestu odňatia slobody o jednu tretinu. Súd zohľadnil aj zákonné ustanovenie, že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozhodnutím.

Pri ukladaní trestu súd zvážil všetky relevantné okolnosti prípadu. Prihliadol na spôsob spáchania činov, a to na úmyselné, agresívne konania obžalovaného, ktorých sa dopustil v priamom úmysle. Súd prihliadal tiež na následky konania obžalovaného. Pokiaľ ide o osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, v tomto smere súd zohľadnil predovšetkým skutočnosť, že obžalovaný bol pred spáchaním trestných činov niekoľkokrát odsúdený. Predchádzajúce odsúdenia zrejme na neho nemali prevýchovný účinok.

Vychádzajúc z výsledkov dokazovania a po zhodnotení všetkých vyššie uvedených relevantných okolností a vzhľadom aj na osobu a mieru narušenia obžalovaného, dospel súd k presvedčeniu, že na obžalovaného je v rámci tak individuálnej ako i generálnej prevencie trestu potrebné pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody, ktorý sa, aj po zohľadnení skutočnosti, že od spáchania skutku podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona obžalovaným uplynula doba vyše 6 rokov, nachádza v dolnej časti do úvahy prichádzajúcej trestnej sadzby, t.j. v trvaní 5 rokov.

Takto uložený trest je podľa názoru súdu primeraný, zákonný a spravodlivý a predovšetkým spôsobilý dosiahnuť účel trestu, nakoľko v sebe obsahujú tak požadovaný prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu), ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona.

Súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestných činov bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Súd podľa § 42 ods. 2 Trestného poriadku zrušil výrok o treste uložený trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T/24/2018 zo dňa 23.02.2018, právoplatný dňa 03.05.2018, ako aj všetky ďalšie výroky na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností, spravujúc sa úvahami uvedenými v tomto odôvodnení, súd rozhodol tak, ako je to uvedené v enunciiate tohto rozsudku.

Poučenie:

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Dunajská Streda do 15 dní odo dňa jeho oznámenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Trestného poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie:

prokurátor: pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech i v neprospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 307 ods. 1 písm. a), § 308 ods. 1, 2 Trestného poriadku),

obžalovaný: pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech (§ 307 ods. 1 písm. b), § 308 ods. 2 Trestného poriadku),

príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh: pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku),

zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a jeho obhajca: pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v jeho prospech i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku),

poškodený: pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, v neprospech obžalovaného len čo do povinnosti o náhradu škody (§ 307 ods. 1 písm. c), § 308 ods. 1 Trestného poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba (§ 307 ods. 2 Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy (§ 311 ods. 1, 4 Trestného poriadku).